

انترناسیونال

۸۰

اساس سوسیالیسم
انسان است.
سوسیالیسم
جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-communist Party of Iran

جمعه، ۵ فروردین ۱۳۸۴، ۲۵ مارس ۲۰۰۵

منصور حکمت

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416

anternasional@yahoo.com

سرمدیبر: محسن ابراهیمی

به تلویزیون کانال جدید کمک مالی کنید!

فراخوان کمک مالی

صفحه ۴

”بیجه“ به دار آویخته شد!

جدال بر سر ۳۵ ساعت کار ادامه دارد!

صفحه ۴

در حاشیه رویدادها

در باره حداقل دستمزد کارگران

گفتگو با اصغر کریمی

نمیدهد، چون هزینه یک زندگی بخور و نمیر هم از این بیشتر است. این تصمیم یعنی بطور مستقیم عمر کارگران را کاهش دادن، یعنی طول عمر بچه های کارگران را پائین آوردن، یعنی ادامه فروش اجزاء بدن برای تامین زندگی، یعنی تن دادن به

صفحه ۳

هم کمتر است. این یعنی تداوم فلاکتی که به سر طبقه کارگر آورده اند. کارگران نه تنها اینرا نمیپذیرند بلکه با عظیم ترین اعتصابات و اعتراضات به این تصمیم جنایتکارانه پاسخ خواهند داد. میگویم جنایتکارانه، چون کفاف یک تغذیه کافی را هم به خانواده های کارگری نمیدهد، چون کفاف هزینه دکتر و درمان را هم به کسی

انترناسیونال: روابط عمومی وزارت کار رژیم اسلامی حداقل دستمزد برای سال ۸۴ را ۱۲۲ هزار تومان اعلام کرد. نظرتان در این مورد چیست؟

اصغر کریمی: ۱۲۲ هزار تومان سه بار حتی از سطح فقری که خودشان تعیین کرده اند هم کمتر است. ۱۲۲ هزار تومان از اجاره یک خانه دو اتاقه ای در تهران و شهرهای بزرگ

اولین سالگرد تاسیس تلویزیون کانال جدید

گفتگو با علی جوادی

رئیس تلویزیون کانال جدید و مدیر تلویزیون انترناسیونال

انترناسیونال: قبل از هر چیز یکسالگی تلویزیون کانال جدید و انترناسیونال را به هزاران هزار بیننده مشتاق این تلویزیون، اعضا و کادرهای حزب، مسئولین و دست اندرکاران پرکارش و شما که مدیریت آن را به عهده دارید تبریک میگویم. لطفا تصویری از الان تلویزیون بدهید. دوست دارم اول روشن شود در مورد چه پدیده ای صحبت میکنیم. تلویزیون در چه موقعیتی است؟ چه نفوذی در جامعه دارد؟ چه بخشی از جامعه بیشترین استقبال را کرده است؟

موقعیت اجتماعی تلویزیون باید بر مبنای مشاهدات و نمونه ها قضاوت کرد. با توجه به تلفنهای ایمیل ها و شنیده ها در این زمینه باید به جرئت بگویم که امروز تلویزیون کانال جدید جای خود را در میان جامعه باز کرده است. علاقمندان بسیاری دارد. پر بیننده است. محبوب است. میتوانم بگویم که جایگاه ویژه ای در میان جوانان بطور مشخص و کل جامعه بطور اعم دارد.

انترناسیونال: تفاوت تلویزیون کانال جدید با تلویزیون انترناسیونال چیست؟ در بسیاری مواقع این دو از هم تمیز داده نمیشوند.

علی جوادی: تلویزیون کانال جدید برنامه های متعددی را در خود جا داده و به بینندگان خود ارائه میدهد.

صفحه ۲

علی جوادی: قبل از پاسخ به سئوالتان من هم به تمامی علاقمندان تلویزیون کانال جدید و همه کسانی که برای راه اندازی و ادامه کاری آن تا کنون کمک کرده اند، تبریک میگویم. متأسفانه امکان سنجش علمی افکار عمومی در جامعه ایران وجود ندارد تا بتوان با دقت ریاضی تعیین کرد که چه کسری از جامعه به کانال جدید نگاه میکنند و تعداد بیننده های آن چه میزان است. نتیجتاً در غیاب مکانیسم های علمی برای تعیین

مراسم بزرگ گرامیداشت جانبختگان در خاوران

اطلاعیه حزب کمونیست کارگری

از مادران و پدران، خواهران و برادران و همسران عزیزان جانبخته در خاوران

صفحه ۲

بزرگ و باشکوهی در خاوران در گرامیداشت یاد جانبختگان برگزار شد. از صبح امروز حدود ۲۰۰۰ نفر

امروز جمعه ۲۸ اسفندماه ۱۳۸۳) ۱۸ مارس ۲۰۰۵) به مناسبت فرارسیدن سال تازه، مراسم بسیار

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

از صفحه ۱

گفتگو با علی جوادی

انترناسیونال یکی از این برنامه‌ها است. همانطور که برنامه‌های جوانان، همبستگی، کارگران و یک دنیای بهتر، پوشه، آزادی زن، بیوگرافی - از نزدیک و خصوصی، و کودکان مقدمند از برنامه‌های سیاسی دیگری هستند که در تلویزیون کانال جدید ارائه میشوند. کانال جدید ظرف در برگیرنده تمامی این برنامه‌هاست.

انترناسیونال: فلسفه وجودی تلویزیون کانال جدید چیست؟ چگونه شکل گرفت و به چه نیازی می‌خواهد پاسخ دهد؟

علی جوادی: جامعه احتیاج به رسانه تصویری چپ داشت. این خلاء را کانال جدید پر کرد. کانال جدید در حقیقت پاسخ کمونیسم کارگری به این نیاز حیاتی جامعه و مردم است. ایده اصلی حضور در چنین میدانی متعلق به منصور حکمت است. او معتقد بود که دنیای کنونی دنیای رسانه‌ها و دنیای شکل دادن افکار عمومی توسط رسانه‌های پر قدرت است. بکارگیری و حضور کمونیسم کارگری در این حوزه را برای پیشروی و روشنگری و دفاع از حقیقت و انسانیت و رهایی جامعه حیاتی میدانست. بر این مساله اصرار داشت. زمانیکه برای معالجه سرطان به آمریکا نزد من آمده بود در یکی از گفتگوهای همیشگی خود توقع و انتظار راه اندازی و پیگیری ایجاد چنین کانالی را مشخصاً مطرح کرد. انتظار داشت که در این راه پیشقدم شوم. کانال جدید تحقق چنین پروژه و خواستی است که به همت حزب کمونیست کارگری متحقق شد.

انترناسیونال: تفاوتش با سایر تلویزیون‌ها چیست؟

علی جوادی: تفاوتها بسیارند. زمینه‌های بسیاری را هم در بر میگیرند. از نگاه به سیاست و حق و مطالبات مردم گرفته، که اصلی‌ترین عرصه تفاوت است، تا نقش و جایگاه یک تلویزیون ۲۴ ساعته. کانال جدید یک تلویزیون همه جانبه و نمونه کوچک و اولیه تلویزیونی است که برای همگان در جامعه ارائه میشود. در ارائه برنامه‌های خود نیاز کل جامعه را مد نظر دارد. کانال جدید ظرفی برای ارائه آزادیخواهی و برابری طلبی است. در برگیرنده صدای اعتراض کمونیسم و کارگر است. علیه

را در حمایت از این اعتراض مساعد کند. پیروزی این اعتصاب در عین حال نشان دهنده نقشی بود که تلویزیون انترناسیونال میبایست ایفا کند. نقشی که تلویزیون انترناسیونال در این اعتراض بازی کرد راه را برای رجوع بخشهایی از طبقه کارگر برای بکارگیری این ابزار در مبارزه شان هموار کرد. یکی از رهبران کارگران نساجی کاشان این انتظار را به گونه ای شیوا بیان کرد. از ما میخواست که همین نقش را در قبال مبارزه کارگران نساجی کاشان ایفا کنیم. ما این کار کردیم. من همینجا از همه فعالین کارگری می‌خواهم که تلویزیون انترناسیونال را یک ابزار مهم و اجتماعی مبارزه خود بدانند و از آن خود کنند.

انترناسیونال: جنبشهای اعتراضی کارگران، زنان و جوانان و کلا اعتراضات برای حقوق انسانی چه کمکی از این تلویزیون میتوانند بگیرند؟

علی جوادی: تلویزیون انترناسیونال از همه فعالین و رهبران اعتراضات جامعه می‌خواهد که با ما تماس بگیرند. ما را در جریان روزمره اقدامات خود قرار دهند. تلویزیون انترناسیونال مجرای برای گسترده شدن این اعتراضات اجتماعی است. کفایت ما با مرتب تماس بگیرند و انتظاراتشان را با ما مطرح کنند.

انترناسیونال: بارها برنامه زنده پخش کرده‌اید که بسیار جالب بودند؟ چرا برنامه‌ها تماما زنده پخش نمیشود؟

علی جوادی: مشکل سیاسی نیست. فنی است. برای این کار محتاج خط اینترنتی خصوصی بمنظور انتقال صدا و تصویر بدون نوسانات جاری شبکه اینترنت هستیم. این پروسه به لحاظ فنی اکنون در حال به پایان رسیدن است. بزودی تلویزیون کانال جدید آغاز برنامه‌های زنده خود را اعلام خواهد کرد.

انترناسیونال: نامه‌های زیادی از ایران دریافت میکنید. معمولا در این نامه‌ها از چه مسائلی صحبت میشود و چه درخواستهایی مطرح میشوند؟

علی جوادی: این سؤال شما را باید برنامه‌سازان و تهیه‌کنندگان تلویزیون کانال جدید پاسخ دهند. تلفن‌ها به استودیو تنها گواه گوشه ای از خواست مردم است. ما را تشویق میکنند. به ما خسته نباشید

از صفحه ۱ **مواسم بزرگ گرامیداشت ...**

گرد آمدند و پس از گلباران خاوران و نصب عکس‌های عزیزان جانباخته مراسم را شروع کردند. مراسم با یک دقیقه سکوت به یاد جانباختگان شروع شد، بدنبال آن شعری خوانده شد و سپس اجتماع کنندگان در حالی که سرود می‌خواندند دست به راهپیمایی در محوطه خاوران زدند. سرود انترناسیونال و بهاران خجسته باد از جمله سرودهایی بود که امروز توسط جمعیت خوانده شد. در طول برنامه چندین شعر از شعرای جانباخته از جمله سعید سلطان پور قرائت شد.

لازم به توضیح است که هر سال به مناسبت عید نوروز خانواده‌ها در خاوران اجتماع میکنند تا یاد عزیزان جانباخته را گرامی بدارند. جمعیتی که امسال در خاوران تجمع کرده بود بسیار بیشتر از سالهای قبل بود و مراسم با شکوهتر از همیشه.

حزب کمونیست کارگری یاد همه نیازهای تلویزیون خواهد بود. کمک مالی به کانال جدید ساده است. میتوان تلفن را برداشت و شماره استودیو را گرفت و با شماره کارت اعتباری خود مبلغ مورد نظر را کمک کرد. میتوان به بانک مراجعه کرد و از طریق بانک مبلغی را به حسابهای بانکی ما واریز کرد. در داخل کشور میتوان از کانال بخش خصوصی انتقال ارز به خارج استفاده کرد.

انترناسیونال: وضعیت مالی تلویزیون چگونه است؟ منبع در آمدش کجاست؟

علی جوادی: ما زیر خط قرمز مالی قرار داریم. تلویزیون به کمک مالی علاقمندان و بینندگان نیاز حیاتی و مبرمی دارد. ما ماهانه حداقل نیازمند ۱۰ هزار پوند برای تامین مخارج اجاره ماهواره، مخارج استودیو، هزینه خطوط اینترنتی و سایر مخارج روزمره هستیم. باید اضافه کنم که مسئولین تلویزیون تماما داوطلبانه کار میکنند.

من همینجا از تمامی کسانی که برنامه‌های متعدد کانال جدید را دنبال میکنند درخواست میکنم که به این تلویزیون کمک کنند. کانال جدید بدون کمکهای مالی بینندگان خود قادر به دوام نیست. کافی است هزار نفر از بینندگان ما ماهانه مبلغ ۱۰ پوند به ما کمک کنند. ما بزودی برنامه‌ای تحت عنوان انجمن دوستداران کانال جدید تولید خواهیم کرد. هدف این برنامه تامین مالی

میتوان راه آزادی و سوسیالیسم، یاد همه کمونیستها، و تمامی عزیزانی که به دستور سران جنایتکار حکومت اسلامی تیرباران شدند را گرامی میدارد و سال تازه را به همه عزیزان آنها تبریک میگوید. روزی که سران و دست اندرکاران جمهوری اسلامی به جرم ۲۶ سال جنایت بی وقفه علیه مردم ایران، به جرم جنایت علیه بشریت و به جرم اعدام بیش از یکصد هزار نفر از عزیزان مردم محاکمه شوند دور نیست.

گرامی باد یاد جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم!
گرامی باد یاد تمامی عزیزانی که به دستور سران جنایتکار حکومت اسلامی تیرباران شدند!

مرگ بر جمهوری اسلامی آزادی، برابری، حکومت کارگری زنده باد جمهوری سوسیالیستی حزب کمونیست کارگری ایران
۱۸ مارس ۲۰۰۵، ۲۸ اسفند ۱۳۸۳

از صفحه ۱ در باره حداقل دستمزد کارگران

تن فروشی برای گذران زندگی، یعنی کشیده شدن کارگران بیشتری به اعتیاد و پاشیده شدن خانواده ها و مردن بی نام و نشان در خیابانها. سوال این است که آیا تصمیم گیرندگان حاضرند یک روز با این حقوق زندگی کنند، آیا نمایندگان مجلس و وزرای مفتخور و مدیران و کارفرماها حاضرند یک ماه با این حقوق بسازند. چرا کارگری که از قبل استثمارش، مشتئی مفتخور زندگی شاهانه ای برای خود ایجاد کرده اند و میلیون میلیون حقوق میگیرند و میلیارد میلیارد دزدی میکنند باید این سهم از زندگی را بپذیرد. سال قبل سال بالا رفتن قابل توجه انتظارات کارگران از زندگی شان بود، سال مقایسه کردن حقوق خود با مدیران و نمایندگان مجلس بود، سال اعتراض به این تبعیضات بود. سال وسیعترین اعتصابات کارگری بود. سال ۸۴ بالا بالا رفتن باز هم بیشتر انتظار کارگران و مردم از یک زندگی انسانی و سال شدت و حدت اعتصابات خواهد بود.

انترناسیونال: توماری در میان کارگران حول ۴۵۰ هزار تومان دستمزد براه افتاده است، نظرتان در مورد این اقدام چیست؟

اصغر گویمی: این گوشه ای از عکس العمل کارگران در مقابل تصمیم حکومت و کارفرماها است. کارگران دنبال راهی برای اتحاد حول افزایش دستمزد میگردند و این بنظر من اقدام جالبی است. اگر کارگران تشکل های سراسری خود را داشتند لابد نمایندگان سراسری کارگران مینشستند و رقمی را بعنوان حداقل دستمزد تعیین میکردند. الان که چنین تشکلی وجود ندارد کارگران هر کارخانه ای خواستی مطرح میکنند و این یک نقطه ضعف است. نمیتوان منتظر ایجاد تشکل سراسری هم شد. تومار ۴۵۰ هزار تومان یک اقدام میان بر است که هم رقمی بسیار بالاتر از ۱۲۲ هزار تومان را بعنوان مطالبه کارگران مطرح کرده است و هم یک رقم معین را به همه کارگران در سراسر کشور پیشنهاد کرده است که میتواند کل کارگران را حول آن متحد کند. به نظر من باید از این ابتکار با قدرت تمام حمایت کرد، و من همینجا

توجه همه فعالین کارگری را به این مساله جلب میکنم. قطعاً هرچند این مبلغ تقریباً ۴ برابر حداقل دستمزدی است که توسط دولت و کارفرماها تعیین شده است و به نظر زیاد و شاید تحقش دشوار بنظر برسد و قطعاً دشوار است اما بنظر من عملی است. واقعیت این است که دولت چنان در بحران است، جامعه چنان در تب و تاب میسوزد و در حال انفجار است که یک مبارزه قابل توجه از جانب کارگران چند کارخانه میتواند موجب خیزش عظیمی در میان کل طبقه کارگر شود و این کل مردم آزادیخواه و تشنه انقلاب را به دفاع از کارگران به خیابان میکشاند و کنترل را از دست رژیم خارج میکند. رژیم بشدت از این وضعیت وحشت دارد و طبقه کارگر باید از این وضعیت بیشترین استفاده را برای جلو راندن خواستههای خود بکند. ۴۵۰ هزار تومان حداقل دستمزد خواستی است که میلیونها کارگر و معلم و پرستار و کارمند میتوانند حول آن به حرکت درآیند. فعالین و رهبران کارگری باید سرعت حول این تومار متحد شوند و به حرکت درآیند.

اما آیا ۴۵۰ هزار تومان دستمزد برای یک زندگی مناسب کافی است؟ طبق آمار رسمی خط فقر در حال حاضر ۳۰۰ هزار تومان است. این رقم را دولت کارفرماها اعلام کرده است. مبنای این محاسبه یک زندگی انسانی و نیاز کارگر در قرن بیست و یکم نیست. فقط اجاره یک دو اطاقه در تهران و شهرهای بزرگ ۳۰۰ هزار تومان است. به این غذا و پوشاک و دوا و درمان را هم اضافه کنید، یعنی یک زندگی بخور و نمیر را، قطعاً از ۴۵۰ هزار تومان بالا میزند. از نظر کسانی که ۳۰۰ هزار تومان را بعنوان خط فقر تعیین کرده اند حتی یک دو اطاق خوابه برای یک خانواده پنج نفره هم زیادی و اشرافی! به حساب میآید. ۴۵۰ هزار تومان یک دستمزد عادلانه نیست و حداقل نیازهای یک خانواده پنج نفره را هم پاسخ نمیدهد و حتی از خط فقر واقعی هم هنوز پائین تر است، اما همانطور که در متن تومار آمده است این رقم به عنوان قدم اول طرح شده است. واقعیت این است که با

حقوق کمتر از یک میلیون تومان در ماه حتی از یک زندگی حداقل هم خبری نیست. مدیر یک شرکت در مصاحبه با صدا و سیما که از او پرسیده بود از حقوق ماهی یک میلیون تومان خود راضی هستید گفته بود نه، چون میخواهم زندگی کنم. نکته دیگر این است که حقوق هیچ کس نباید کمتر از ۴۵۰ هزار تومان باشد و کمتر از این باید ممنوع شود. این هم یکی از نکات خوب این تومار است. علاوه بر پرستاران و معلمان میلیونها نفر از کارمندان دولتی و خصوصی هم حقوقهای ناچیزی میگیرند، طبق آمار دولت حداقل ۱۰ میلیون نفر هم بیکارند و این شامل همه آنها هم میشود یعنی باید به همه بیکاران بیمه بیکاری داده شود و کمتر از ۴۵۰ هزار تومان نباشد. این یک خواست عمومی و سراسری است و باید از جانب همه، شاغل و بیکار، کارگر و معلم، زن و مرد مورد پشتیبانی قرار گیرد.

سوالی که مطرح میشود این است که آیا عملی است؟ آیا دولت و کارفرما اینقدر درآمد دارند که حقوقها را ۲۷۰ درصد افزایش دهند؟ جواب روشن است. اولاً، دولت و نظامی که دولت پاسدار آن است مسئول همه فقر و فلاکتی است که به جامعه تحمیل شده است. گورشان را گم کنند تا مردم نظام دیگری که یک زندگی انسانی را تامین کند سازمان دهند. ثانیاً، بودجه ارتش و سپاه و بسیج و دم و دستگاه جاسوسی و شکنجه و زندان و تروریسم و پول هنگفتی که صرف موسسات مذهبی و آخوند و نهادهای ریز و درشت دولتی و غیردولتی میشود و دزدیها و رشوه ها و غیره برای تامین بیشتر از این حقوق کافی است. ثالثاً، کارگر در ازای هر صد هزار تومانی که میگیرد چندین برابر آن سود تحویل کارفرما میدهد. بنابراین ۴۵۰ هزار تومان را میتوان با بخشی از دزدی هرروزه کارفرمایان از کارگران تامین کرد. این کار حتی در همین شرایط هم عملی است فقط سود کمتری نصیب سرمایه داران میشود و از شدت استثمار کاسته میشود.

انترناسیونال: کارگران برای تحمیل این مطالبه به جمهوری اسلامی چه اقداماتی را باید در دستور قرار دهند؟

اصغر گویمی: یک جنبش گسترده باید حول این مساله براه انداخت. همه جا، در هر کارخانه ای، در هر مدرسه و دانشگاهی، در هر بیمارستان و اداره ای باید ۴۵۰ هزار تومان را جا انداخت و آنرا به خواست عمومی همه مزد بگیران و حقوق بگیران تبدیل کرد. در دیوارها باید از این خواست پر کرد و همه جا حول آن بحث راه انداخت، در قطعنامه ها مطرح کرد، تجمعات اعتراضی حول این خواست سازمان داد، همسران کارگران و کل خانواده ها را به میدان کشید. ترویج زیادی لازم ندارد که کارگر اینرا حق خود بداند از هر کارگری سوال کنید برای اجاره و غذا و پوشاک و پول دوا و دکتر چقدر نیاز دارد چیزی حدود این رقم و یا بیشتر از این را به شما خواهد گفت. بهترین، موثرترین و در عین حال سریعترین شکل بسیج حول این خواست تشکیل مجامع عمومی کارگری در همه کارخانه ها است. این حق کارگران است که رسماً و علناً و قانوناً در کارخانه جمع شوند و در مورد دستمزد خود بحث کنند و نظر بدهند. در هر اعتصابی این خواست را باید در کنار سایر خواستها طرح کرد. کارگران و سایر حقوق بگیران در سطح یک شهر یا منطقه میتوانند همراه با خانواده هایشان روز معینی دست به تجمع در برابر ادارات دولتی بزنند و این خواست را جلو مقامات بگذارند. باید مجامع عمومی کارگری را پشت این خواست آورد، ۴۵۰ هزار تومان را به عنوان خواست مجمع عمومی رسمیت داد و سپس خیرش را به گوش همه رساند و دیگران را تشویق کرد. به رسانه ها نوشت، به سایتها نوشت، اطلاعیه داد و در شهر پخش کرد، برای سایر مراکز کارگری فرستاد و غیره. باید سریع جنبید و امضای مجامع عمومی کارخانه ها، معلمان مناطق مختلف تهران و همه شهرها، پرستاران بیمارستانهای مختلف را پای این تومار اضافه کرد. همزمان باید تومارهای هرچه وسیعتری حول این خواست در شهرها و محلات مختلف براه انداخت. در دیوارها باید از خواست حقوق و دستمزد ۴۵۰ هزار تومان، پر کرد. در هر کارخانه و محله ای، در هر شهر و بیمارستان و منطقه ای باید کمیته ای حول این مساله درست کرد و همه را بسیج کرد. حتی باید دانشجویان و سایر بخشهای جامعه را به حمایت

از این خواست عمومی کشاند. جنبش حول دستمزد ۴۵۰ هزار تومان، در عین حال جنبشی برای متشکل شدن کارگران و مردم زحمتکش در ابعادی بسیار وسیع خواهد بود.

از الان تا اول مه میتوان همه جا را حول این مساله به تکان واداشت و در اجتماعات و قطعنامه های اول مه بعنوان یک خواست مهم مطرح کرد. اما مساله به همین چند هفته نباید محدود بماند، این خواست قدرت بسیج دارد، قدرت متحد کردن و متشکل کردن دارد، و کسی جلیوش را نمیتواند بگیرد. حول این خواست میتوان فضای جامعه را عوض کرد و این خواست کارگران را به یک خواست عمومی جامعه تبدیل کرد.

انترناسیونال: حزب در اطلاعیه اش حتی از این صحبت کرده است که حقوق کارگران باید حداقل معادل حقوق نمایندگان مجلس اسلامی باشد. حقوقها باید بالای یک میلیون تومان باشد. توازن قوا برای تحمیل چنین مطالبه ای چگونه است؟

اصغر گویمی: اگر بیست سال قبل موقعیت یک کارگر را با نماینده مجلس مقایسه میکردی شاید اولین کسی که برایش اگر نه عجب، بلکه بسیار ذهنی به نظر میرسید خود کارگر بود. منظورم کارگران آگاه و سوسیالیست نیست، توده وسیع کارگران را میگویم. امروز خوشبختانه وضع بشدت عوض شده است. امروز توده وسیع کارگر موقعیت خود را با موقعیت مقامات مملکت و مدیران و سایر مفتخوران جامعه مقایسه میکنند و به آن انتقاد و اعتراض میکنند. بنابراین این مقایسه که حقوق کارگر چرا از حقوق یک نماینده مجلس کمتر است دارد در ابعاد وسیعی رواج پیدا میکند و این فوق العاده مهم است. این نشانه ای از رشد برابری طلبی و عمق یافتن و گسترش یافتن انتقاد سوسیالیستی به وضع موجود است. و همانطور که اشاره کردم اوضاع رژیم بحرانی است، جامعه آماده انفجار است، در صورت شکل گیری هر حرکت جدی از طرف کارگران کل جامعه پشت سر آنها به حرکت درخواهد آمد. بعلاوه طرح این خواست در شرایطی که خود رژیم سطح فقر را ۳۰۰ هزار

به تلویزیون کانال جدید کمک مالی کنید!

فیلمهایی که از کانال جدید پخش میشود علاقمندی به ما کمک کنید.

با ما تماس بگیرید. میتوانیید به کانال جدید تلفن بزنید و از طریق کردیت کارت خود به ما کمک کنید. میتوانیید به بانک خود سری بزنید و هر مبلغی را که مایل هستید برای ما ارسال کنید. اگر در داخل کشور هستید، میتوانیید از طریق دوستان و آشنایان خود در خارج کشور کمکهای خود را به دست ما برسانید یا اینکه از طریق بخش خصوصی به ما کمک کنید. شماره تلفن و آدرس حساب بانکی ما در زیر این فراخوان آمده است. کمک مالی به کانال جدید کمک به انسانیت و آزادی و شادی انسانهاست.

دست همه شما عزیزان را به گرمی میفشارم و برایتان سال خوبی را آرزو میکنم و منتظر کمکهای شما هستم.

علی جوادی
رئیس تلویزیون کانال جدید
۱۹ مارس ۲۰۰۵

آدرس بانک

Natwest Bank
Wood Green Branch
14 The Broadway
Wood Green
London B22 6BZ
IBAN number
4547_7981_6024_23

شماره حساب ۴۵۴۷۷۹۸۱
کد بانک ۶۰۲۴۲۳

از صفحه ۳ در باره حداقل دستمزد کارگران

کارگری خود را برای این مصاف بزرگ آماده کنند و قدرت متحد کننده این خواست که میتوانیید به خواست یکپارچه و سراسری در جامعه تبدیل شود را مورد توجه قرار دهند. این يك خواست ساده با قدرت بسیج بسیار زیاد است. و بسیج کارگران حول این خواست فضای کل جامعه را به نفع جنبش کارگری، به نفع انقلاب مردم، به نفع انسانیت، به نفع ارزشهای انسانی سرعت دگرگون خواهد کرد. *

دوستان عزیز تلویزیون کانال جدید

تلویزیون کانال جدید یکساله شد. در عرض این مدت کانال جدید به سرعت تبدیل به يك واقعیت نوین و دیدنی در فضای سیاسی ایران شد. کانال جدید در این مدت نشان داد که چگونه رسانه ای است و چه اهدافی را دنبال میکند و چرا مورد استقبال شما عزیزان واقع شده است. در يك کلام کانال جدید نشان داد که تلویزیون شماست. حقایق سیاسی جامعه را با شما در میان میگذارد. آرمانش آزادی و برابر و رفاه انسانهاست. شادی و سعادت همگان هدفش است.

کانال جدید اکنون به کمکهای مالی شما نیازمند است. این تلویزیون تاکنون تنها با تکیه بر کمکهای دوستان و علاقمندان خود توانسته است به فعالیتهای ۲۴ ساعته خود ادامه دهد. این تلویزیون برای تداوم خود ماهانه به ۱۰ هزار پوند کمک مالی نیازمند است. و ما از شما میخواستیم که برای تامین ادامه کاری و تداوم کار به ما کمک مالی کند. به هر مقدار که میتوانیید.

اگر به کانال جدید علاقمندی به ما کمک کنید. اگر اهداف سیاسی ما بیان حرف دل و آرمانها و آرزوهای دیرینه شماست به کانال جدید کمک کنید و اجازه ندهید در اوایل راه متوقف شود. اگر از برنامه های آموزشی ما، آموزش رقص، آموزش گیتار، آموزش زبان خوششان می آید به ما کمک کنید. اگر به موسیقی و برنامه های تفریحی و

جزئی در برخی کشورها، در همان سطح اوایل قرن بیست دور میزند. دستمزدها نیز بهیچ وجه بهبود قابل توجهی را نشان نمیدهد. جنبش کارگری با انقلاب در تولید به يك انقلاب در شرایط کار نیاز دارد و باید و میتوانیید به سمت آن خیز بردارد. این منطقی ترین انتظار کارگران است که با افزایش چندین برابر بار آوری کار، شرایط کار و مهمتر از همه دستمزدها، ساعت کار، تامینات اجتماعی نیز به نفع کارگران متحول شود. *

آورد. بیش از يك میلیون نفر از کارگران و مردم در شهرهای مختلف فرانسه به خیابانها آمدند علیه حکومت دست راستی شیراک و رافارین دست به تظاهرات زدند. دولت میگوید قانون ۳۵ ساعت کار باعث بیکاری است. اما آمار نشان میدهد که از سال ۱۹۹۸ که این قانون به اجرا در آمد بیکاری به مدت چهار سال کاهش داشت. بنا به گزارشها ۷۰ درصد کل مردم و ۸۵ درصد کارگران فرانسه با لایحه دولت برای تغییر قانون ۳۵ ساعت کار مخالفتند. رهبران کارگری میگویند در عمل این تبصره هایی که اضافه کار کردن را به انتخاب کارگران گذاشته ارزشی ندارد و عملاً کارگران مجبور میشوند که علیرغم میل خود اضافه تر کار کنند.

بنا به نظر سنجی هایی که اخیراً در کشورهای مختلف صنعتی صورت گرفت کارگران فرانسه جزو مولد ترین کارگران محسوب میشوند و شاد ترین و غیر عصبی ترین بخش کارگران در این کشورها را تشکیل میدهند.

کاهش ساعت کار به ۳۵ ساعت در هفته يك دستاورد مهم جنبش کارگری در اواخر قرن گذشته بود که در فرانسه به اجرا گذاشته شد و در آلمان نیز توانست به کاهش ساعت کار بینجامد. دولتهای بورژوازی و کارفرمایان در هر بحران و افت و خیز اقتصادی تلاش میکنند این دستاورد را پس بگیرند. اما کارگران میگویند به مبارزه خود برای دفاع از این دستاورد ادامه میدهند. در چند دهه گذشته به یمن کامپیوتریزه شدن تولید، بار آوری کار کارگران در سطح جهان بی اغراق دهها برابر افزایش یافته است. اما وقتی به ساعات کار نگاه کنید با تفاوتهایی

جزیی در برخی کشورها، در همان سطح اوایل قرن بیست دور میزند. دستمزدها نیز بهیچ وجه بهبود قابل توجهی را نشان نمیدهد. جنبش کارگری با انقلاب در تولید به يك انقلاب در شرایط کار نیاز دارد و باید و میتوانیید به سمت آن خیز بردارد. این منطقی ترین انتظار کارگران است که با افزایش چندین برابر بار آوری کار، شرایط کار و مهمتر از همه دستمزدها، ساعت کار، تامینات اجتماعی نیز به نفع کارگران متحول شود. *

در حاشیه رویدادها

کازم نیکخواه

"بیجه" به دار آویخته شد!

و زندگی انسانی، از کودک ما يك جانی ساخت چه کسی میدهد؟ و بالاخره و مهمتر از همه این که برنده این مسابقه انتقام و کشتار که بود؟ سعی کنید همین چند سوال ساده را جواب دهید تا شما هم اگر جزو کسانی نیستی که خواهان برجیده شدن مجازات اعدام از جامعه هستید، به صف ما بپیوندید. تا شما هم متوجه شوید که با هر اعدام و داری این انسانیت است که قربانی میشود. تا شما هم آشکارا ببینید که برنده این مسابقه تنها همان کسانی هستند که بانیان و حافظان اصلی کل این نظام پوسیده و پر از جنایتند. اینها بساط دارشان را يك بار دیگر بر پا داشتند. انسانی را حلق آویز کردند. و بعد بعنوان حافظان عدالت با لبخند پیروزی راهی ادامه کاروبار پر از جنایتشان شدند. زخم عمیقی که با جنایت عظیم پاکدشت نه فقط بر دل مادران و پدران قربانیان بلکه بر دل هر انسانی نشست به سادگی تسکین پذیر نیست. اما اینکه در پس کشتار وحشیانه کودکان، حکومت توحش اسلامی توانست يك بار دیگر در اول قرن بیست و یکم بساط دار و اعدام و شلاقش را پهن کند ضربه بزرگتری بر جامعه انسانی و نفس انسانیت بود. این جنایت بزرگتری بود.

جدال بر سر ۳۵ ساعت کار ادامه دارد

روز ۲۲ مارس مجلس ملی فرانسه قانون حداکثر ۳۵ ساعت کار در هفته را "تلطیف" کرد. بر اساس لایحه جدید هنوز ساعت کار رسمی ۳۵ ساعت است اما کارفرمایان میتوانند در صورت رضایت خود کارگران، تا ۴۸ ساعت در هفته از کارگران کار بکشند بشرطی که دستمزد بیشتری برای ساعات اضافی بپردازند. این شرط و شروط و تبصره هایی که بر لایحه گذاشته شده در واقع در پاسخ به تظاهرات و اعتراضات وسیعی است که کل فرانسه را در اوایل این ماه به غلیان

هفته گذشته "محمد بسیجه" مشهور به بیجه قاتل ۲۰ کودک پاکدشتی پس از اینکه زیر ۱۰۰ ضربه شلاق از پای افتاد و بعد با چاقو از پشت زخمی و خونین شده بود، با جرثقیل در برابر چشمان بیش از ۵ هزار نفر به دار آویخته شد. با اعدام محمد بیجه يك جانی از صحنه جامعه کم شد! او کودکان را کشت و میبایست کشته میشد! ای کاش میشد او را ۲۰ بار کشت! با کشتن او جامعه انتقام خود را از او گرفت! کشتن او باعث شد که درد خانواده های قربانیان تسکین یابد! او به سزای اعمالش رسید! عدالت در مورد او اجرا شد! هرکس باید بداند که سزای قتل، اعدام است و این پیام به همه جنایتکاران داده شد که گریزی از اجرای عدالت ندارند!

ایست! همینجا توقف کنید! اینها استدلالات تپییك در دفاع از مجازات اعدام است. اما سعی کنید به این چند سوال جواب دهید: آیا با اعدام "بیجه" کودکان پاکدشتی و شهرهای دیگر میتوانیید ذره ای بیش از قیل احساس امنیت کنند؟ چه فرقی است بین جامعه ای که میخواهد از قاتل انتقام بگیرد و محمد بیجه که او نیز میگوید در کودکی مورد تجاوز قرار گرفته، غذایش را در آشغالها جمع میکرد و بی عدالتی دیده و میخواست است انتقام خود را بگیرد؟ آیا با بدار آویختن "بیجه" بر علت های واقعی این نوع جنایت ها یعنی فقر و محرومیت و بی عدالتی های اجتماعی سرپوش گذاشته نشد؟ آیا شکنجه کردن و شلاق زدن و به دار آویختن يك انسان جنایتکار بجای این که مانع ادامه جنایاتی اینچنین شود، پیام خشونت و انتقام و آدم کشی را به میان جامعه نمی برد و راهی به سوی توحش و قهقرا نیست؟ پاسخ پلر و مادر امثال بیجه را که می پرسند چرا این جامعه با تحمیل محرومیت از رفاه، آموزش و شادی